

חיברתי וערכתי בס"ד

בחסד ה' עלי
הצב"י נריה אטון הי"ד

סדקו ובקרו אותנו
באתר "אור הנר"

זמני השבת וימי החנוכה

פרשת וישב וחג חנוכה

ימים ראשון - שישי
ב"ד בסלו - ב"ט בסלו

עלות השחר: 5:27-29

זריחה: 6:35-38

פלג המנחה: 15:50-15:52

שקיעה: 16:41-43

צאת הכוכבים: 16:54-16:56

יום שישי ב"ב בסלו

בניסת שבת: 16:21

יום שבת ב"ג בסלו

צאת שבת: 17:12

ר"ת: 17:44

הזמנים לפי איפק באר שבע

קוראי עלון אור הנר
היקרים והאהובים!

חג החנוכה הבעל"ט מלמד אותנו את הדין
המיוחד של פרסום הנס, לפרסם את הנס שאירע
עימנו ולחבר את הנשמות היקרות שעדיין הינם
תועות ולהחזירם לצור מחצבתם.

בסיעתא דשמיא עלה בידנו

להוציא לאור את

אתר "אור הנר",

באתר תמצאו את כלל עלוני אור הנר

מכל השנים, סרטונים בהלכה, שיעורים
בהלכה ובאגדה, ועוד.

מצורף בזה קוד QR סרקו את הברקוד
ותקבלו את כל השיעורים הסרטונים והעלונים.

בברכת שבת שלום וחג חנוכה שמח.

ג דבר העורך

ד דבר תורה לסעודה

ז הלכות חג חנוכה

יב הלכות הסופגניה

יג סגולות לחג חנוכה

טז סדר הדלקת נרות חנוכה

מעור
צד
ישועתי

דבר העזר

"ויהי ה' את יוסף ויהי איש מצליח... וירא אדניו כי ה' איתו וכל אשר הוא עשה ה' מצליח בידו"

מובא במדרש: "היה אומר פוטיפר ליוסף: פסינתטון (סוג משקה) אני רוצה, והיה המשקה נהפך לפסינתטון. היה אומר לו: יין אני רוצה, והיה נהפך ליין. היה אומר לו: יין מבושל אני רוצה, והיה נהפך ליין מבושל. וכן על המים, וכן על כל דבר ודבר, שנאמר: "וכל אשר הוא עושה ה' מצליח בידו" (מדרש תנחומא וישב).

דברי המדרש מתארים את הברכה שיוסף הביא עימו לבית של פוטיפר, עד כך שכל מה שעשה יוסף הקב"ה דאג שיצליח בו, ופוטיפר היה שמח בהצלחתו. ולא רק זה - מתאר המדרש - אלא כל מה שביקש פוטיפר מיוסף - התחלף בידו של יוסף. פוטיפר היה מזמין כוס של מים, ויוסף נענה לבקשתו והגיש לו כוס מים.

"למה מים?" - הגיב פוטיפר - "אמרתי שאני רוצה קוקה קולה".

"בסדר, הנה הקולה", השיב יוסף, ואכן כוס המים התהפכה בידו.

"אני לא רוצה שתיה קרה", נזכר פתאום פוטיפר, "תן לי כוס קפה".

והכוס נהפכה לקפה.

"אבל לא שמת סוכר",

"שמת".

"אבל הפעם אני רוצה בלי סוכר".

אין כאן סוכר.

זוהי כוונת הדברים "ה' מצליח בידו" - בתוך ידיו של יוסף הצדיק התחוללו ניסים, אשר הראו כי הצלחה ניסית, מעל

גדר הטבע, וכלם הבחינו בצדקותו הרבה. לפיכך, תוך זמן קצר "וימצא יוסף חן בעיניו... ויפקידהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו: ויהי מאז הפקיד אותו בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך ה' את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת ה' בכל אשר יש לו בבית ובשדה".

ונשאלת השאלה: מדוע זכה יוסף לניסים וחסדים כל כך גדולים, עד כדי כך שהתברך ביתו של פוטיפר בזכות

יוסף?

את התשובה לכך עונה רש"י במקום, "שם ה' היה שגור בפיו", היה שואלים את יוסף איך אתה מרגיש? והוא היה עונה: ברוך ה'. היה שואלים את יוסף הצדיק אתה תבוא איתנו למקום פלוני? ויוסף היה עונה "בעזרת ה'", וזה המפתח להצלחה, ובזכות זו זכה יוסף הצדיק לחסד כל כך גדול, עדי כדי כך שהמשקה הייתה מתהפך בידו של פוטיפר על פי רצונו של יוסף.

שני סוחרים ניגשו אל הרב יעקב בירדוגו, רבה של מקנס שבמרקו, כדי לבקש ממנו שיברך את עסקיהם, שכללו ייבוא חיטים לצורך אפיית מצה שמורה (שהיא יקרה יותר). הראשון ביקש ברכה מהרב ואמר לו שגם השנה, אם ירצה ה', הוא יעסוק במלאכה זו - וקיבל ממנו ברכה.

לאחר מכן הגיע השני וביקש ממנו גם כן ברכה, אך הרב בירדוגו סירב בכל תוקף והשיב לו "הַתַּחַת אֱלֹהִים אָנִי?" הסוחר השני יצא מאוכזב אך החליט בכל אופן להיכנס לעסקי המצה השמורה.

בתום תקופת הקציר עשה הראשון חיל בעסקיו ורבים קנו ממנו חיטה למצה שמורה, ואילו מן השני לא קנו דבר, שכן כשהעביר את החיטים מן המחסן למאפייה ירד גשם זלעפות וכל הקמח הוחמץ ולא היה ראוי כלל להכנת מצות. ניגש הסוחר השני אל הרב ושאל: "מדוע מראש לא נתת לי ברכה? וכי מה ההבדל ביני לבין הסוחר הראשון?!"

השיב לו הרב בירדוגו: "הסוחר הראשון פנה אליי 'בשם ה' ועל כן יכולתי לברכו. ואילו אתה תלית בי את יהבך, ועל כן ה' לא היה עימך".

למדים אנו עד כמה חשוב להזכיר את שם ה' בפינו, ואדם שמזכיר בפיו את ה' יתברך בכל רגע, ה' יתברך מזכה אותו שתהיה ברכה בעסקיו. יזכנו ה', שבת שלום ומבורך.

דבר תורה לסעודה שנייה

"ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוסיפו עוד שנה אותו"

תמה האור החיים הקדוש: היאך יוסף לא הרגיש שסיפור החלומות המעידים על גדלותו לגבי אחיו יגרום לשנאה וקנאה. הרי ידע שהוא שנוא בעיניהם (בראשית רבה פרשה פ"ד). וידע גם שיגרום להם עוגמת נפש שבסופו של דבר יצטרכו להשתחוות אליו, ומה התועלת לצערם?

ותירץ האור החיים הקדוש שלושה תירוצים: א. שכוונת יוסף הייתה להודיע להם כי מהשמים העלוהו למעלה, ומעשה יעקב שנתן לו כתונת פסים הוא בהסכמת העליונים, כך יחדלו לשנוא אותו. ב. יוסף חשב כיוון שהם ידעו שלבסוף יצטרכו להשתחוות לפניו יזהרו מלשנוא אותו, פן ינקום בהם בעת שיעלה במעלות השלטון, לכן החליט לספר להם על החלום. ג. יוסף סיפר להם על החלום כדי לקרב את הלבבות. שהרי מובא בגמרא ברכות (נ"ה:): כל החלומות הולכים אחר הפה. וביאר רבנו אשר שילך אצל אוהביו שיפתרו לו את החלום. ולכן חשב יוסף שהשבטים יבינו מעצמם שבכך שמספר להם חלומותיו יבינו שהוא מחשיבם כאוהביו וליבו שלם עימם, וכך גם הם יחזירו לו אהבה.

דבר תורה לסעודה ראשונה

"אלה תלדות יעקב יוסף"

הצדיק רבי מנחם מנדל מרימנוב השמיע פעם באוזני חסידיו: כל אדם בישראל נקרא בשם "יעקב", ועל כל אחד ואחד אומרת התורה: "אלה תלדות יעקב", ומה הם התולדות? "יוסף" - שלא יעמוד במקום אחד, אלא יוסף בהתמדה תורה ומצוות ומעשים טובים, וילך מחיל אל חיל בעבודת ה'. כי עמידה במקום אחד היא נסיגה, ומקום שאין עליה והתקדמות, שם יש ירידה...

"וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו"
תרגום אונקלוס מפרש "בן זקנים": "בר חכים" - בן חכם. ולפי זה מלמדנו כאן הכתוב שיעקב מסר ליוסף את כל התורה שלמד בבית המדרש של שם ועבר.
מעיר על כך רבי יעקב בן אשר "בעל הטורים":
אותיות "זקנים" מרמזות לחמישה מששת סדרי המשנה:
ז' - זרעים, ק' - קדשים, נ' - נשים, י' - ישועות (כינוי לסדר נויקין שבת ל"א), מ' - מועד. (וכאשר כתובים "זקנים" בכתוב מלא, מרמזות האות ו' על השישי בסדרי המשנה, סדר "טהרות").
נמצאנו אפוא למדים בדרך הרמז, שיעקב למד עם יוסף בנו כל התורה כולה...

דבר תורה לסעודה רביעית

הדלקת נרות חנוכה בבית הכנסת

מברכים ומדליקים נרות חנוכה בבית הכנסת לפרסומי ניסא, ומניחים נרות של החנוכה בבית הכנסת על שולחן לימין ארון הקודש, שהוא צד דרום של בית הכנסת.
נוהגים שהשליח צבור או הרב של בית הכנסת, מדליק בבית הכנסת את נרות החנוכה, וטוב שלא יתנו לקטן להדליקם בבית הכנסת, משום פרסומי ניסא בכבוד הראוי.
אם אין עשרה אנשים בבית הכנסת, אין לברך על הדלקת נרות החנוכה, כי פרסומי ניסא לא שייך בפחות מעשרה. ואם ידוע שלאחר מכן יבאו עוד אנשים וישלימו למנין, ויראו את נרות החנוכה דולקות, רשאי הש"צ להדליק בברכה. ואף נשים, וקטנים שהגיעו לחינוך, מצטרפים לעשרה.
שליח צבור שהדליק נר חנוכה בלילה הראשון של חנוכה בבית הכנסת, ובירך כל שלשת הברכות, כשיחזור להדליק נר חנוכה בביתו, חוזר ומברך את כל שלשת הברכות לפני הדלקתו, כדי להוציא את בני ביתו ידי חובתם, אלא אם כן הוא גר לבד בביתו, שאז כשמדליק בביתו לא יברך אלא ברכת להדליק נר חנוכה בלבד.

דבר תורה לסעודה שלישית

**"ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו...
לכו ונמכרנו לישמעאלים"**

"תניא ר' מאיר אומר כל המברך את יהודה שאמר 'מה בצע כי נהרג את אחינו' הרי זה מנאץ. ועל זה נאמר 'ובצוע ברך נאץ ה'" (סנהדרין ו:).
דברי הגמרא חייבים הסבר, הלא יהודה רצה להציל את יוסף מהריגה, ויעץ עצה טובה למכור אותו, ומדוע נחשב המברך אותו כמנאץ? אפשר לבאר לפי מה שאמרו חז"ל, כי התנאים הקדושים עשרת הרוגי מלכות, היו צדיקים גמורים שאין בהם חטא, ולא נהרגו אלא בשביל מכירת יוסף הצדיק ע"ה, כי נתגלגלו בהם עשרת השבטים, ונהרגו על אשר התחייבו מיתה במכירתו, כנאמר: "וגונב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת" (שמות כ"א ט"ז) אם כן, המברך את יהודה ומשבחו על עצתו למכור את יוסף ולהצילו מן המות, הרי משתמע מדבריו כי לאחר שלא הרגוהו אלא מכרוהו בלבד, שוב לא יתחייבו יהודה והאחים עונש על המכירה, ואולי אף לתת להם שכר על כך. אלא ודאי, גם מכירת יוסף הביאה להם עונש חמור שהתקיים בעשרת הרוגי מלכות, ומי שמברך אותו מנאץ את ה', כיוון שלדבריו חס וחלילה אין משפטו של הקב"ה אמת, ואיך מסר צדיקים וחסידים עליון להרגם במיתות משונות.

ר' ישראל סלומון
בן ר' אהרן דוד
ת.נ.צ.ב.ה.

שלמה דוד
בן פודטונה
יצחק מאיר
בר מוזל
ת.נ.צ.ב.ה.

שרה בת לאורה
ינית בת רחל
שמעון בן מרסל
ת.נ.צ.ב.ה.

לאה בת
סוליקה רביבו
ז"ל (ה'ד')

חנה בת חפסה
יעקב בר מוזל
ת.נ.צ.ב.ה.

דיון משפחתי עם הרב יצחק זילברשטין

שו"ת עם הרה"ג הרב אורן נורית

הלכות חנוכה

שאלה: הדלקת נרות חנוכה למשך זמן ארוך האם יש בזה מצוה. תשובה: חיוב הדלקת נרות חנוכה לדעת מרן השו"ע הוא חצי שעה מזמן צאת הכוכבים שהוא שיעור הדלקה, ואם רוצה להמשיך את משך זמן הדלקת הנרות רשאי, לפי שיש מעלה והידור בהדלקת נרות חנוכה במקום שרואים אותם למשך זמן ארוך, דכל זמן שהנרות דולקות הם נרות מצוה.

שאלה: כשמקדימים ערבית בחנוכה להתפלל קודם השקיעה האם רשאים לברך בבית הכנסת קודם השקיעה על החנוכיה. תשובה: בתי כנסת שמתפללים תפילת ערבית בפלג המנחה בימי חנוכה, רשאים להדליק לאחר זמן פלג המנחה בין מנחה לערבית את החנוכיה.

שאלה: בחור ישיבה שאין לו הורים שמדליקים עליו, כגון יתום או שהם רחוקים מדרך התורה והמצוות, האם יכול להדליק בישיבה בברכה, וכן אם הוריו מדליקים רק שהם מדליקים זמן רב אחר צאת הכוכבים האם יכול להדליק בצאת הכוכבים בברכה. תשובה: בחורי ישיבה ספרדים אינם חייבים מן הדין בהדלקת נרות חנוכה, משום שיוצאים בהדלקת הנרות של הוריהם. ואפילו בחור שאין הוריו מדליקים עליו, או שמדליקים זמן רב אחרי צאת הכוכבים יוצא בהדלקת הישיבה, ולא ידליק בברכה בישיבה לפני שמדליקים הוריו. אמנם אם הורי בחור הישיבה דרים בחו"ל כגון בארצות הברית וכדו', שזמן ההדלקה אינו כזמן ההדלקה בא"י, או שהוא יתום וכדומה רשאי להדליק נרות חנוכה בברכה.

שו"ת עם הרה"ג הרב בנימין חותה

הלכות חנוכה

שאלה: המהדרין להדליק נרות חנוכה בחנוכיה מכסף טהור או מזהב האם יש להקפיד שגם הצינורית של הפתילה תהיה מכסף או מזהב. תשובה: נראה לעניות דעתי שאין צורך בזה כיון שהצינורית היא חלק מהפתילה ואינה הכלי קיבול וכי אפשר להדליק הפתילה עם צינורית בלבד בלי כלי קיבול ודינו שוה לשעוה המכסה את פתילות הצמר שיהיו עומדים יציבים אף הצינוריות כן שמטרתם להעמיד את הפתילה ישר.

שאלה: בדרגות סוגי החנוכיה מה עדיף חנוכיה מפלסטיק או חנוכיה מזכוכית או שאין הבדל.

תשובה: נראה שפלסטיק הוא הכי פחות בדרגות והוא פחות מזכוכית כיון שהדירוג הוא לפי איכות החומר ופלסטיק הוא תערובת של נפט ועוד חומרים והוא הכי פחות חשוב.

שאלה: מי שאמר על בקבוק שמן זה מיוחד לחנוכה האם הנותר ביום השמיני משמן זה מותר בהנאה או שחייבים לשורפו כשאר שמן מוקצה. תשובה: אם ייחד את השמן לחנוכה יש לשורפו לאחר החנוכה ואסור ליהנות ממנו וכן אסור להשהותו מחשש שיבא ליהנות ממנו. ואם בסתם הכינו לחנוכה ולא ייחדו אינו נאסר וטוב לעשות תנאי תמיד שהשמן אינו מוקצה למצוות.

"והיא שלחה אל חמיה" (בראשית ל"ח, כ"ה).
מכאן אמרו, נח לו לאדם שטיפלוהו לכבשן האש ואל ילבין פני חברו ברבים (רש"י).

מעשה שהיה כך היה: ראובן רגיל לפטפט בקול-רם בשעת התפילה וקריאת התורה. המתפללים בקשו ממנו להדל מדבוריו, אך זה אטם את אזניו ולא שמע להם, והמשיך לדבר ולדבר, ולהפריע לכל סביבותיו.

בשבת אחת הקריז הגאון: 'עמד ראובן בן פלוני', והיה זה בעלית חמישי. אך ראובן, כהרגלו, היה בלהט הפטפוטים, עד כדי כך שלא שמע שקוראים לו לעלות לתורה, ולא ידע כלל היכן עומדים בקריאה... החליט שכן שמעון ללמדו לקח, אחת ולתמיד.

מה עשה? - נגש לראובן ולחש באזניו: 'קראו לה לעשות הגבקה!'

נגש ראובן בריאות לספר התורה, ולעניי כל המתפללים הנדקמים, אחז את ספר התורה בידיו. הגביהו ואמר בקול: 'וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל...'

אי אפשר לתאר את עצמת הבושה שאחזה בראובן כשפסס מה ארע. היה זה, כאמור, במעמד מתפללים רבים שראו בקלקלתו, ובמשך תקופה ארוכה לא יכול היה להרים את עיניו לעבר חבריו. מה שכן, לאחר הספור המביש ההוא, תפס המשוחרק את עצמו, הבין מה רוצים ממנו, והפסיק לדבר!

כעת בא שמעון ושואל: האם נהגתי כשורה והיה מתר לי לעשות כדבר הזה, להלבין את פני חברי החוטא ברבים, כדי למנועו מלשוחרק באמצע קריאת התורה...?

תשובה:

בשו"ע (או"ח סי' קכ"ד ס"ו) מבאר שגוערים במשוחרק באמצע התפילה. וכתב הפרי מגדים (סי' קכ"ד א"א ס"ק י"א) בשם גוי העמודים: 'אוי להם למשיחים בעת התפילה, כי ראוינו כמה בתי כנסיות שנחרכו עבור זה, ויש למנות אנשים ידועים על זה בענשים רבים, ויבישו את המשיחים ברבים'. ועל פי זה, לכאורה שמעון המביש נהג כדיון.

אולם, למעשה נראה שדיוקא גערה במשוחרק מתקרת, כדי למנועו מהעון החמור של שיחה בשעת קריאת התורה. אך להתל בו בתחבולות, כגון להזמין להגבקה במקום עליה, דברים אלו, הם דברים מתקנים, ואם נתיר זאת לכל אחד, יכולים לצאת מזה מכשולות, קטטות ומחלוקות, וקשה לדעת להיכן גיעו הדברים. ולא מצינו שהתורה הרצוצה לגמרי, שכל אחד יעשה מדעתו ככל העולה על רוחו.

ולכן, בנדון שאלתנו, שהבושה היא גדולה מאד, נראה שאין התר להתל כך בפטפטון, כי על זה יש לבקש רשות מבית דין, או מהרב המקרא דאתרא.

לדפואה שלימה

סולטנה
בת פרחח
שמעון יעקב
בן סולטנה

לכרחה והצלחה

חיים לוי זכ"ב
דון רבקה
הודיה לוי

לדפואה שלימה

יוליה בת לדיסה
דוד בן מטיאנה
טליה אפרת
בת ענבל שרה

לדפואה שלימה

ברוך חי בן לאה
רחל בת שרה
מירה מרים
בת רחל

לזיווג הגון

שירה
בת ציפורה

הלכות

שעיקר המצווה מוטלת על בעל הבית (חזו"ע ס"ח).

אישה שמדליקה לעצמה

אישה אלמנה או גרושה שמדליקה לעצמה - אסור לה לאכול סעודת קבע קודם הדלקה.

עשיית מלאכה קודם הדלקת נרות חנוכה

אין להתחיל במלאכה קודם זמן הדלקת נרות חנוכה לפני שהדליק נרות חנוכה, ויש להחמיר חצי שעה קודם זמן ההדלקה (שמא ימשך במלאכתו וישכח להדליק נרות חנוכה).

לימוד תורה קודם הדלקת נרות

אסור ללמוד תורה קודם הדלקת נרות חנוכה (שמא ימשך בלימודו וישכח להדליק נרות חנוכה), **אומנם אין להחמיר שלא ללמוד תורה כחצי שעה קודם הדלקת נרות** (כפי שמחמירים באכילה ועשיית מלאכה) **אלא משיגיע זמנה אסור ללמוד**, משום ביטול תורה.

מקום הנחת נרות חנוכה

הגר בקומה ראשונה, ופתח ביתו או חצירו פתוח לרשות הרבים ממש, ידליק בפתח ביתו או חצירו מבחוץ בצד שמאל, בטפח הסמוך לפתח. ואם אין מזוזה לביתו לחצר, מניח נרות חנוכה מימין.

ויהיה מסובב במצוות - ויכנס ויצא בין שתי המצוות,

וכתיב "חונה מלאך ה' סביב ליראיו", ובשאלות דרב אחאי כתב, מזוזה מימין ונר חנוכה בשמאל, ובעל הבית בטלית מצויצת עובר ביניהם, לקיים מה שנאמר "והחוט המשולש לא במהרה ינתק", פירוש, חוט ציצית בין שניהם. ובמועד לכל חי כתב, שמפני זה בלילה הראשון שבא להדליק, טוב שיבדוק את הציציות לראות שהם כשרים, כדי שקויים בו מקרא זה, כי כל זה דווקא אם הם כשרים.

ובבן איש חי כתב, שר"ת של מצוות אלו "צמח", ציצית, מזוזה, חנוכה, ובזכות זה יבוא משיח צדקנו ששמו צמח.

שביל מפתח ביתו לרשות הרבים

אם יש שביל המוליך מביתו לרשות הרבים, דינו כחצר, ומניח החנוכה בפתח השביל.

בנין רב קומות

הגרים בבנין רב קומות, צריכים להדליק בביתם, ולא ידליקו בחדר המדרגות. (כ"פ האול"צ והגרע"י עיין אור ההלכה עמ' ש'ה)

למעלה מעשרים אמה

הגר בקומה שהיא למעלה מ-20 אמה (9.60 מטר), מדליק על פתח ביתו מבפנים, ואם חלונו פונה לרשות הרבים, המיקל להדליק בחלון יש לו על מי שיסמוך, ואם יש בניינים נוספים מול חלונו, עדיף יותר שידליק בחלונו מאשר ידליק בפתח ביתו, דכיון שיש פירסומי ניסא מהבניינים שממול, עדיף מפתח הבית, במיוחד אם מדליק בחלון בתוך הבית ונראים הנרות מבחוץ.

גובה החנוכה

לכתחילה יניח החנוכה בתוך עשרה טפחים (80 ס"מ) ומעל ג' טפחים (24 ס"מ), ולדעת המקובלים מעט למעלה

לימוד הלכות החג

לימוד הלכות החג

טוב מאוד לחזור ולשנן לפני החג את כל הלכות חג החנוכה, כדי שיגיע לחג וידע היטב את כל המצוות.

הכנת החנוכה ג' ימים לפני החג

כתב בספר זכר דוד שנוהגים להכין את החנוכה במקומה שלושה ימים לפני החג ולהשאיר אותה גם במקומה שלושה ימים לאחר החג לרמז שגם אם נגזרה גזירה רעה על האדם במשך החיים. תוך שלושה ימים תתבטל וכן יהיה לעתיד שצורותינו לא ימשכו זמן הרבה. כי לעולם אין הקדוש ברוך הוא מניח את הצדיקים בצרה ג' ימים שלמים. כמו שכתוב 'ויאסוף אותם אל משמר שלשה ימים'. על כן הסגולה להינצל מצרה להכין את החנוכה במקומה כבר ביום חמישי בערב ליל כ"ב בכסלו שהוא שלושה ימים לפני ליל ראשון של חנוכה.

מאכלי חלב

יש הנוהגים לאכול מאכלי חלב בחנוכה זכר לנס שנעשה על ידי יהודית.

סופגניות

נוהגים לאכול בחנוכה סופגניות המטוגנות בשמן, זכר לנס השמן של המנורה. כותב אביו של הרמב"ם: מנהג טוב לטגן סופגניות בהרבה שמן. כי כתוב-מאשר שמנה לחמו. ויזכה שיקרעו שטרי חובותיו.

סעודות מצווה בחנוכה

ישנה מחלוקת אם סעודות הנאכלות בחנוכה נחשבות לסעודות מצווה. אומנם אם אומרים שירות ותשבחות בסעודות אלו - וודאי שנחשבות לסעודות מצווה.

אכילה קודם הדלקת נרות חנוכה

אסור לאכול אכילת קבע מזמן הדלקת נרות חנוכה לפני שהדליק נרות, ויש להחמיר חצי שעה קודם זמן ההדלקה (שמא ימשך בסעודתו וישכח להדליק נרות), אך אכילת ארעי מותרת דברים הנחשבים לסעודת קבע: פת יותר מכביצה (54 גרם לחם), מזונות יותר מכביצה (54 גרם מזונות). דברים הנחשבים לסעודת ארעי: פת פחות מכביצה, מזונות פחות מכביצה, פירות וירקות כמה שרוצה וכן שתיה.

אכילת סעודת קבע לפני הדלקת נרות כשבעל הבית

אינו נמצא

במקרה שבעל הבית מאחר לביתו להדליק נר חנוכה יכולים בני הבית לאכול סעודת קבע קודם ההדלקה

חנוכה

מ- ז' טפחים (56 ס"מ), ואם הניחה למעלה מעשרה טפחים יצא, וחלון הפונה לרשות הרבים הגבוה מעשרה טפחים, עדיף מאשר הידור של פחות מעשרה טפחים בפתח ביתו.

גובה השלהבת בלבד

מנין גובה החנוכיה הוא מגובה

השלהבת, שהכל תלוי בשלהבת של הנרות, הן בדין למטה מעשרה, הן בדין למעלה מעשרה, ואין משגיחין באורך הנרות בזה, ולכן אם מדליק בנר שעוה, והשלהבת של נר השעוה שהודלק למצות החנוכה, הוא למעלה משלושה טפחים, אף על פי שגוף הנר הוא למטה משלושה טפחים, שפיר דמי, שהעיקר הוא השלהבת.

ההכנות למצווה

טוב ליטול ידיו קודם שיברך על הדלקת נר חנוכה, ועל כל פנים יגרום לעצמו סיבה שיצטרך ליטול את ידיו, ויאמר קודם הברכות "לשם יחוד וכו'", ובברכה ראשונה וכן בשניה יש "ג תיבות, וצריך לכוין שהם מעוררים י"ג מידות של רחמים, ושתיהן יחד הם כ"ו תיבות, כנגד שם הוי"ה, ברוך הוא.

בגד עליון

יברך את הברכות בשמחה. ומאחר ובכל מצוה שאדם עושה נבראים ממנה מלאכים, ידליק הנרות כשהוא לבוש בבגד עליון, כמו שהוא הולך לבית הכנסת.

ואף על פי שאינו רגיל להיזהר לומר "ויהי נועם" קודם כל ברכת המצוות, במצוה זו כתב הגר"י פלאג'י ביפה ללב (ח"ב סק"א), שיזהר לאומרו קודם שיברך.

ברכות ההדלקה

המדליק נרות חנוכה בלילה הראשון, קודם שידליק יברך שלוש ברכות: "אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר חנוכה, שעשה ניסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה", "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה", ובשאר לילות חנוכה מברך שתי ברכות, להוציא ברכת שהחיינו, שאינו מברך שהחיינו אלא בלילה הראשון, שזכינו להגיע לזמן הדלקת נרות החנוכה.

"להדליק נר חנוכה"

בנרות של חנוכה מברכים "להדליק נר חנוכה", ואין אומרים "של", כדי שיכוון המברך בר"ת: "נוצר חסד לאלפים" (שמות ל"ד, ז') ובר"ת פסוק "נפשנו חיתתה לה" (תהלים ל"ג, כ') - שגם הם ניצלו בשביל שבטחו בה' יתברך וציפו לישועתו.

אומנם אחינו האשכנזים וכן חלק מבני עדות המרוקאים נהגו לברך "להדליק נר של חנוכה" ויש להם על מה שיסמוכו.

סגולות לימי חנוכה ובפרט לזמן הדלקת הנרות

ימי ניסים ונפלאות גם בזמן הזה

הרב אלימלך בידרמן מספר על אחד מתושבי קוממיות שהתעורר משנתו וחש כי ראייתו אינה צלולה וכי הוא רואה הכול כפול ומטושטש. מיד הלך לדרוש ברופאים שימצאו מזור למכאובו, אך לאחר בדיקות

השיבו

הרופאים

את פניו ריקם,

והשיבו לו בצער כי

אין רפואה לעיניו, וכי

הוא עומד לאבד את

ראייתו.

הימים היו ימי חנוכה,

ובעת הדלקת הנרות שפך

דמעות כמים לפני הבורא

שירפאהו בתוך שאר חולי ישראל

ויזכה לראות כאחד האדם. בכל אותו

הזמן לא הסיר את עיניו מהביט בנרות

הקדושים, ואכן תפילתו התקבלה, וראייתו

החלה להשתפר עד שנתרפא לגמרי למול

עיניהם המשתאות של הרופאים. "אין

זה פלא כלל", אומר הרב בידרמן. "ימי

החנוכה הם ימי ניסים, והנהגת הברירה היא

למעלה מדרך הטבע, לכן נקל לפעול ישועות

ונפלאות".

תפילה על הרוחניות ועל הגשמיות

בימי החנוכה ניתן להתפלל בין על גשמיות בין על רוחניות בין על הטבע בין על ניסים, והקדוש ברוך הוא שומע תפילת כל פה וממלא כל הבקשות לטובה ולברכה. בעל ה'תפארת שלמה' מציין כי על האדם לכוון בעיקר בתפילתו שיתגדל ויתקדש שמו הגדול, ואחר כך יבקש כל צרכיו בענייני העולם הזה, בגשמיות, בבריאות הגוף ובפרנסה כיוון שההכרח לא יגונה.

רפואה שלימה

ימי החנוכה מסוגלים לרפואה, אף שלא בדרך הטבע.

סגולה להצלחה ופרנסה טובה

ימי החנוכה מסוגלים לעושר והצלחה בפרנסה: במשלי נאמר: "אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד". בפסוק זה טמון רמז לנר חנוכה, שמדליק בצד שמאל של הדלת, ואכן בחנוכה נשפע עושר וכבוד לרוב.

מן הפסוק 'כי למחיה שלחני אלוקים לפניכם' ניתן ללמוד על סגולת הפרנסה הטמונה בנר החנוכה. שלחני ראשי תיבות: להדליק נר חנוכה שמונת ימים. כלומר, אם מדליק הנרות כל שמונת ימים זוכה למחיה ולפרנסה ברווח. (ערוגת הבושם)

בנים תלמידי חכמים

בנים שסרו מן הדרך הישרה, בכוח הדלקת נרות החנוכה לעורר בליבם ניצוץ הקדושה ויחזור לדרך הישרה.

הלכה

ההלכה היא ש"הדלקה עושה מצווה" וכבר יצא ידי חובת נר חנוכה, אמנם אם רוצה לחזור ולהדליק שוב, לא יברך על הדלקה זו. אמנם אם העמיד את הנרות במקום שהרוח מצויה והיה צפוי שהרוח תכבה את הנרות, אם הדליק שם את החנוכיה וכבו הנרות, לא יצא ידי חובה וחייב לחזור ולהדליק את החנוכיה, אך גם כאן לא יברך על הדלקה זו.

זמן הדלקת נרות חנוכה

מצוה מן המובחר להדליק נרות חנוכה מיד בצאת הכוכבים, לא לפני ולא אחר.

ישנם ג' זמנים לזמן ההדלקה:

- א. המהודר ביותר בצאת הכוכבים כנ"ל.
- ב. תוך חצי שעה מזמן צאת הכוכבים.
- ג. כל הלילה עד עמוד השחר.

הגיע לפני עלות השחר

מי שהגיע כעשרים דקות לפני עלות השחר עדיין יכול להדליק נר חנוכה בברכה, אפילו שנרות חנוכה ידלקו פחות מחצי שעה. (חזו"ע חנוכה עמ' ס"ז).

הגיע אחרי עלות השחר

מי שלא הדליק קודם עלות השחר, טוב שידליק לאחר עלות השחר בלי ברכה, לצאת ידי חובת שיטות הראשונים, שיכול להדליק גם אחר עלות השחר, כל זמן שהנר מאיר ועדין לא האיר היום. (אור ההלכה עמ' שי"ז).

מגיע מאוחר

בעל חנות שסוגר את חנותו בשעת ערב מאוחרת, יאמר לאשתו שתדליק נר חנוכה בביתו בצאת הכוכבים ויצא ידי חובה בהדלקתה. ועדיף לנהוג כך מאשר שבעל הבית ידליק בעצמו בלילה אחר חצי שעה מצאת הכוכבים. אמנם אם אשתו אינה מסכימה להדליק נר חנוכה בלעדי הבעל, או שדבר זה יגרום לה צער, רשאי להדליק אחר שמסיים את עבודתו בחנות, משום שבזמן הזה אין מקפידים כל כך להדליק דווקא בצאת הכוכבים, כי עיקר ההיכר לבני הבית.

כמות השמן

כמות השמן או השעווה שצריך בנר חנוכה צריך שיהיה כמות שמן או שעווה בנרות שיהיו דולקים, חצי שעה אחר צאת הכוכבים (או יותר, אך לא פחות). אם אדם לא שם כמות שמן או כמות שעווה שיכולים לדלוך חצי שעה אחרי צאת הכוכבים - לא יצא ידי חובת נר חנוכה וצריך לכבות הנרות ולהוסיף שמן, אך לא יברך שוב.

תפילת ערבית בימי חנוכה

בימי חנוכה נוהגים להקדים את תפילת ערבית לפני צאת הכוכבים כדי שיוכלו להדליק נרות חנוכה בצאת הכוכבים. אך צריך לחזור על קריאת שמע בצאת הכוכבים ולאחר מכן ידליק נרות חנוכה (קיצור שו"ע איש מצליח, וכן משמע בחזו"ע חנוכה עמוד ע"א, וכן כתב בהלכה ובאגדה חנוכה).

אסור להשתמש

לאורה

אסור להשתמש לאור נרות חנוכה ואפילו תשמיש ארעי כגון: לבדוק כסף או לבדוק דבר אחר לאור הנרות, וסיבת האיסור כדי שלא יהיו מצוות בזויות עליו.

מה שאסור להשתמש לאור נרות חנוכה היינו בין מנר החיוב ובין מנרות ההדור (הנרות שמוסיפים כל יום ויום).

נר שמש

בגלל איסור זה תיקנו חז"ל להניח "נר שמש" בחנוכיה, שאם קרה ונהנה מנרות חנוכה, אינו נהנה מנרות חנוכה אלא מנר השמש ומותר ליהנות ולהשתמש בנר זה לכל דבר הרשות.

נר אמצעי

אסור להדליק נרות חנוכה מנר על ידי אמצעי, היינו: אם קרה וכבה אחד הנרות שבחנוכיה, ורוצה לקחת גפרור ולהדליק את הגפרור עם נר דולק שבחנוכיה, ואז ייקח את הגפרור הדולק וידליק עמו את הנר הכבוי - הדבר אסור שכן נהנה בנר חנוכה לדבר הרשות (להדליק גפרור). אך מנר השמש מותר להדליק הגפרור.

הדלקה עושה מצווה

הלכה ידועה היא "הדלקה עושה מצווה", היינו: בשעה שמדליק את נרות החנוכה - קיים מיד את מצוות הדלקת נר חנוכה (אפילו שלאחר שנדלקו הנרות כראוי, כב - יצא ידי חובה).

ולכן קודם הדלקה צריך לוודא שיש את כל התנאים שיכשירו את ההדלקה והם: א. החנוכיה ממוקמת במקום הראוי לצאת ידי חובה. ב. שיש שמן בשיעור הראוי, כמות שמן לחצי שעה.

שמן פחות מהשיעור

מי שהדליק נר חנוכה ולא היה בו שיעור חצי שעה שמן אינו יוצא ידי חובה ולכן צריך לכבות את החנוכיה ולהוסיף שמן כראוי ולהדליק שוב, אך לא יברך על הדלקה זו.

רוח מצויה

אדם שהניח את החנוכיה במקום שלא מצויה רוח שאמורה לכבות לו את הנרות והדליק את החנוכיה כראוי, ולאחר דקה או פחות נשבה רוח וכיבתה את הנרות - יצא ידי חובה ואינו חייב לחזור ולהדליק את החנוכיה שוב, שכן

חנוכה

אדם שלא התפלל לפני צאת הכוכבים, וכשהגיע צאת הכוכבים נזדמנו לפניו ב' מצוות: מצוות הדלקת נרות חנוכה, ותפילת ערבית, מה יקדים?

- א. אם יכול להתפלל ערבית ולהדליק תוך חצי שעה מצאת הכוכבים, יתפלל ערבית, שהיא תדירה, וגם יש בה קריאת שמע דאורייתא.
ב. אם יודע שאין שהות לקיים שניהם, ואם יתפלל יעבור חצי שעה מצאת הכוכבים, ידליק נרות חנוכה ואחר כך יתפלל ערבית.
ג. אם מגיע לביתו אחר חצי שעה מצאת הכוכבים, יתפלל ערבית ואחר כך ידליק נרות. (אור ההלכה עמ' שי"ז).

מי שרגיל להתפלל ערבית בשעה מאוחרת אין צריך להקדים תפילתו בימי החנוכה לפני הדלקת נרות משום תדיר משום שאין ב' המצוות מזדמנים לפניו, משום שרגיל להתפלל ערבית מאוחר. (הגר"מ מאזוז שליט"א משנ"ב איש מצליח סי' תרע"ב הערה 4)

דיני אכסנאי

מתי אכסנאי (אדם המתארח) חייב בנר חנוכה

פירוש המילה אכסנאי הינו אורח. קיימים שני סוגי אורחים:
א. אורח הסמוך על שולחן מארחו: כלומר מתארח ללא השתתפות בהוצאות כגון אוכל ושתייה, והמארח דואג לו לכל צרכיו והוא אוכל ושותה על חשבון בעל הבית; או אורח שנותן למארחו סכום מסוים על ההוצאות אך מארחו אינו עושה איתו חשבון מדויק על כל ההוצאות שמוציא עליו.

ב. אורח שאינו סמוך על שולחן מארחו: כלומר שאינו אוכל ושותה על חשבון בעל הבית כגון שרק לן אצל חברו, אך אין חברו דואג להאכילו ולהשקותו וכדומה.

אורח שאינו סמוך על שולחן מארחו

אורח שאינו סמוך על שולחן מארחו ואין מדליקים עליו בביתו, חייב בנר חנוכה וצריך להשתתף עם בעל הבית בהדלקת נרות חנוכה, ולכן צריך לתת לו פרוטה (10 אגורות, או חצי שקל) בשביל להשתתף עמו במצווה, או שבעל הבית יקנה לאורח חלק בשמן מנרות החנוכה במתנה, ובזה יוצא ידי חובת הדלקת נרות חנוכה במקום שמתארח בו.

אורח הסמוך על שולחן מארחו

אורח הסמוך על שולחן מארחו אינו חייב להדליק נר חנוכה בפני עצמו, וגם אין צריך להשתתף בפרוטות, כי הוא יוצא ידי חובה בנר חנוכה שמדליק בעל הבית, ואינו רשאי לברך בעצמו על נרות חנוכה. אמנם יש חילוק בין חתן הסמוך על שולחן הוריו או חמו לבין חבר הסמוך על שולחן חברו, שהבן והחתן פטורים לגמרי מלהשתתף בהוצאת הנרות ואילו חבר המתארח אצל חברו - ראוי ונכון להחמיר ולהשתתף עם בעל הבית בפרוטה.

זוג פרודים

זוג פרודים שגרים בדירה אחת, אם בדעתם נפרדו כבר זה מזו, אף שהם עדין בדירה אחת, הרי החדרים שלהם נפרדים והם כשני בתים נפרדים, ודינם הוא כמו שני שכנים שגרים ביחד, וצריכים כל אחד להדליק בפני עצמו. והטעם, שהרי הבעל צריך לכוון להוציא את אשתו בהדלקתו, וגם היא צריכה לכוון לצאת מבעלה, ושהם פרודים ושונאים זה לזו, לא הוא מכוון להוציאה בהדלקתו, וגם היא אינה מכוונת לצאת בהדלקת בעלה. ועוד שבזוג

כזה

העומדים

להתגרש

אינם מתאבלים

זה על זו (אור ההלכה

עמ' שלה).

מילואים

אדם שיצא למילואים,

או מאושפז בבית חולים

ר"ל, ואשתו מתארכת

במקום אחר, כגון אצל אביה, אין

הבעל נגרר אחריה, דאין האורח גורר

משפחתו, אלא צריך הבעל להדליק

במקום שנמצא.

בית מלון

המקום המהודר להדליק בבית מלון

הוא בחדר, אך כיון שאסור להדליק

שם מטעמי בטיחות, האורחים ישתתפו

ביניהם בפרוטה, וידליקו בפתח בית המלון

להוציא את כולם ידי חובה, או שיבקשו

מבעלי המלון שיזכו להם חלק בשמן לכל

האורחים.

הדלקה בבית

הורים שיצאו לשבת חנוכה לבית מלון,

וילדיהם מעל גיל מצוות נשארו בבית, יכול האב

למנות את בנו שמעל גיל מצוות שידליק בביתו,

אם עדין נשאר מישהו מהמשפחה בבית, ובבית

מלון לא צריך להדליק (אור ההלכה עמ' שלה).

אמירת הלל

אמירת הלל בחנוכה

בכל יום מימי החנוכה אומרים הלל שלם. מותר לענות אמן, קדיש וקדושה באמצע תפילת הלל.

אמירת הלל לנשים

אף על פי שנשים חייבות בנר חנוכה, משום שהיו באותו הנס מאמירת הלל נשים פטורות, כשם שהם פטורות מן ההלל בשאר המועדים. ואשה שרוצה לומר הלל בחנוכה, לא תברך על ההלל.

הספד בחנוכה

אין מספידין על המת בחנוכה, אם כי מותר לספוד לתלמיד חכם בפניו (היינו בשעת הלוויה), וכן מותר לספוד למלמד תינוקות הקובע עיתים ללימוד תורה. אם חל יום השלושים בחנוכה - מותר לעשות סעודה ולימוד לעילוי נשמת המת, אך לא יספידו.

תענית בחנוכה

אסור להתענות בחנוכה.

הלכות

שאם יכבו אפילו באמצע ההדלקה, יוכל ליהנות מהם. ואם לא התנה ונשאר מן השמן של שיעור הדלקת חצי שעה, בשאר ימי חנוכה מדליק בו למחרת, וביום השמיני עושה לו מדורה ושורפו.

תנאי לשימוש בשמן

נוסח התנאי: "איני מקצה מה שיישאר יותר מהשיעור".
השמן שנשאר בבקבוק, וכן השמן שנשאר בכוסית לאחר שדלק חצי שעה, ודאי מותר לכל שימוש אחר, אפילו לסלט.

מקום הדלקת החנוכה ליוצאים לבית מלון

מקום הדלקת החנוכה ליוצאים לבית מלון

שאלה: משפחה שיוצאת מהבית להתארח בבית מלון בימי חג חנוכה, באיזה מקום עליהם להדליק את נרות החנוכה?
תשובה: משפחה שיוצאת לבית מלון בימי חג חנוכה, לפנייהם מספר אפשרויות לגבי מקום הדלקת החנוכה, נכתב בס"ד לפי סדר עדיפות:
א. אם משאירים חלק מבני הבית (מעל גיל בר מצווה) בבית, כגון שההורים הלכו לבית מלון והשאירו את הילדים מעל גיל בר מצווה בבית, עדיף שהילדים שמעל גיל בר מצווה ידליקו בביתם ויוציאו את ההורים ידי חובה.

ב. אם כל בני הבית הולכים לבית מלון, ידליקו בחדרם (או שידליקו במרפסת חנוכה עם אקווריום) את החנוכה עם ברכה (אפשרות זו לא תמיד נכונה מכיוון שברוב הפעמים בית המלון אינו מאשר שידליקו בחדר חנוכה מפני הסכנה).

ג. במקרה שבית המלון לא מאשר להדליק בחדר, ישתתף עם בית המלון בהוצאות של השמן והחנוכה.

זמן הדלקת נרות חנוכה ליוצאים מביתם קודם זמן ההדלקה

שאלה: משפחה שיוצאת מהבית בימי חנוכה, וחוזרים לביתם בלילה מאוחר, ואינם נמצאים בזמן הדלקת נרות חנוכה בבית, כגון שיש להם אירוע משפחתי מחוץ לעיר וכדומה, מתי עליהם להדליק נרות חנוכה?
תשובה: משפחה שיוצאת מהבית בימי חנוכה כגון שיוצאים לאירוע משפחתי וכדומה, וחוזרים לביתם בשעת לילה מאוחרת, לפנייהם מספר אפשרויות להדלקת נרות חנוכה, נכתבם לפי סדר עדיפות:

ראשית יש להקדים, שוודאי ישנו חילוק אם מדליקים בתוך הבית, שאז פרסום הנס הוא אך ורק לבני הבית, לבין אם מדליקים בחוץ או בחלון ששם פרסום הנס הוא אף לבני רשות הרבים.

אם יוצאים מביתם בזמן צאת הכוכבים: בין אם מדליקים בבית ובין אם מדליקים בחוץ - ידליקו בעצמם אפילו שיוצאים מיד, מכיוון שאין חובה להישאר מול הנרות חצי שעה, וזה רק מנהג טוב.

אם יוצאים מביתם בשקיעה: בין אם מדליקים בבית ובין אם מדליקים בחוץ - ידליקו בעצמם בברכה. וזה עדיף מאשר להשאיר שליח שידליק בזמן. מכיוון שמבואר בביאור הלכה (סימן תרע"ב ס"א ד"ה ולא מקדימים) דרבע שעה לפני צאת הכוכבים לא נחשב שהקדימו בזמן.

אבלות בחנוכה

כל הלכות אבלות נוהגים בחנוכה, וכן מותר לנחם ולבקר את האבל בחנוכה.

אבל

אבל צריך לגמור את ההלל בברכות יחד עם הציבור - גם אם התפילה מתקיימת בבית הנפטר.

עליה לבית העלמין בחנוכה

אין עולים לבית העלמין בחנוכה באזכרות של סיום שבעת ימי האבל מכיוון שמתעוררים לבכיה, וכן באזכרה של יום השלושים לאבל אם עלולים להתעורר לבכות לא יעלו, ולכן יידחו את הביקור לאחר ימי החנוכה.

אומנם אם המנוח נפטר לפני הרבה שנים וכבר לא מתעוררים לבכיה העולים לקבר, אפשר להקל לעלות לקבר שלו בימי חנוכה.

השמן הנותר

השמן, הפתילות והנרות, שהודלקו למצוות נר חנוכה, הוקדשו בכך לקיום המצווה, ולכן אין לעשות בהם שימוש אחר כלשהו. לשיירי הנרות יש מעמד חמור יותר מהדפנות, הסכך והקישוטים של הסוכה, שאף הם אסורים לשימוש בימי חג סוכות, אולם הם מותרים לאחר החג. זאת, משום שהנרות - שלא כאבזרי הסוכה - הוקדשו לשימוש של כיליון, ולכן הוקצו באופן מוחלט לצורך המצווה. **לכן אין לזרוק את השמן שנשאר מנרות החנוכה לפח, או להשתמש בו לדברי חול, אלא יש לעשות לו מדורה בפני עצמו ולשורפו.**

בהליכות שלמה (פרק טו, אות טז) פסק הגאון רבי שלמה זלמן אוירבך שגם שיירי נרות של קטן טעונים שריפה, שכן הוקצו למצוות הדלקת הנרות. ב"משנה הלכות" מובא כי בתוך הפתילות ספוג שמן, ולכן גם הם קדושים ויש לשרוף אותן יחד עם השמן.

השמן הנותר דדוקא בתוך חצי שעה

חשוב להדגיש מצוות נר חנוכה היא לכתחילה רק בחצי שעה הראשונה להדלקתו. לכן, אם כבו הנרות תוך חצי שעה להדלקתם ונשאר שמן - השמן הזה הוא קדוש. משום כך, אם דלקו חצי שעה ורק לאחר מכן כבו - השמן שנשאר בכוס מותר בשימוש. עצה טובה, בשעה שנותן הנרות והשמן

חנוכה

במקרה שיוצאים מביתם בפלג המנחה: ישנו חילוק אם מדליקים בביתם או בחוץ, אם מדליקים בביתם, ידליקו בעצמם כשחוזרים לביתם בלילה, מכיוון שכשהפרסום הנס רק לבני הבית אפשר לסמוך על הפוסקים שסוברים שאין חובה להדליק בצאת הכוכבים.

ואם מדליקים בחוץ או על אדן החלון (ויש פרסום הנס לעוברים ושבים שבחוץ) ישנם ג' אפשרויות, ונכתוב אותן לפי סדרן האפשרות הטובה ביותר: א. שידליקו על ידי שליח בצאת הכוכבים [ואם השליח אינו מבני הבית השליח לא יברך (הלימו"ע עמ' ל"ט)], ואפשרות זו עדיפה מכיוון שמדליקים בזמן לדעת כל הפוסקים. ב. שידליקו בעצמם בזמן פלג המנחה, ויניחו שמן כמות שמספיקה עד חצי שעה לאחר צאת הכוכבים, ואפשרות זו נראית עדיפה מכיוון שמרוויחים את דעת הרמב"ם וסיעתו דס"ל דאחרי חצי שעה אחר צאת הכוכבים אינו מדליק ולא יצא ידי חובה אפילו בדעיבד (רמב"ם הלכות חנוכה פ"ד ה"ה).

ג. שידליקו

כשחוזרים לביתם

בלילה. (הלימו"ע עמ' ל"ט). (ויש

אומרים שהאפשרות השלישית עדיפה

מהאפשרות השניה ילקו"י עמ' תש"ס

במכתבים).

במקרה שיוצאים מביתם לפני זמן

פלג המנחה: אם מדליקים בביתם - ידליקו

בעצמם כשחוזרים לביתם בלילה.

ואם מדליקים בחוץ או על אדן החלון ישנם

ב' אפשרויות, ונכתוב לפי סדרן האפשרות הטובה

ביותר: א. שידליקו על ידי שליח בצאת הכוכבים

[ואם השליח אינו מבני הבית השליח לא יברך (הלימו"ע

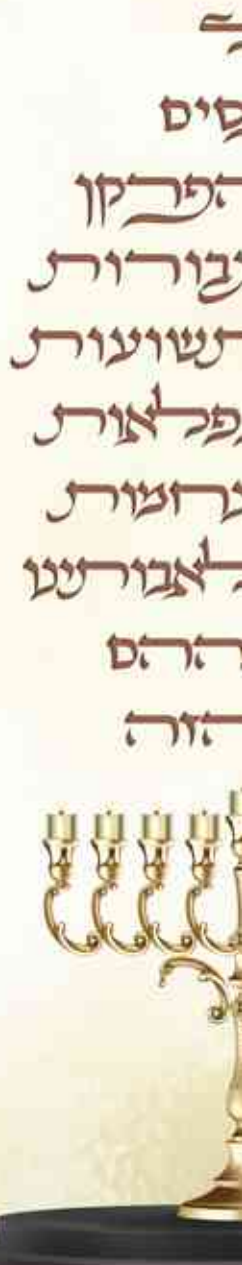
עמ' ל"ט)] ואפשרות זו עדיפה מכיוון שמדליקים בזמן

לדעת כל הפוסקים.

ב. שידליקו כשחוזרים לביתם בלילה.

סיכום זמני הדלקת נרות חנוכה ליוצאים מהבית לפני זמן ההדלקה

מדליק בתוך הבית	מדלקים בחוץ או בפתח החלון	
ידליקו בעצמם בצאת הכוכבים אפילו שלא נשארים חצי שעה מול הנרות	ידליקו בעצמם בצאת הכוכבים אפילו שלא נשארים חצי שעה מול הנרות	נמצאים בצאת הכוכבים ומיד יוצאים
ידליקו בעצמם בשקיעה אפילו שלא נשארים חצי שעה מול הנרות ואפילו שלא הגיע זמן צאת הכוכבים (הלימו"ע עמ' ל"ט הערה מח באמצע)	ידליקו בעצמם בשקיעה אפילו, שלא נשארים חצי שעה מול הנרות ואפילו שלא הגיע זמן צאת הכוכבים (הלימו"ע עמ' ל"ט הערה מח באמצע)	נמצאים בשקיעה ומיד יוצאים
ידליקו בעצמם כשחוזרים לביתם בלילה	האפשרות הטובה ביותר: א. שידליקו על ידי שליח בצאת הכוכבים [ואם השליח אינו מבני הבית השליח לא יברך הלימו"ע עמ' ל"ט]. ב. שידליקו בעצמם בזמן פלג המנחה, ויניחו שמן או נר כמות שמספיקה שידלק הנר עד חצי שעה לאחר צאת הכוכבים. ג. שידליקו כשחוזרים לביתם בלילה. (הלימו"ע עמ' ל"ט). ויש אומרים שהאפשרות השלישית עדיפה מהאפשרות השניה ילקו"י עמ' תש"ס במכתבים.	נמצאים בזמן פלג המנחה ומיד יוצאים
ידליקו בעצמם כשחוזרים לביתם בלילה	א. שידליקו על ידי שליח בצאת הכוכבים [ואם השליח אינו מבני הבית השליח לא יברך (הלימו"ע עמ' ל"ט)]. ב. ידליקו כשחוזרים לביתם בלילה.	יוצאים מביתם קודם זמן מהפלגה

הלכות הסופגניה

יש עליהם דין מעשה קדירה, ואפילו אם קובע עליהם סעודה מברך עליהם מזונות ועל המחיה.

סופגניות שמטגנים ואחר כך אופים ועל ידי הטיגון נעשות כבר ראויות לאכילה, וכן אם האפייה אינה מייבשת אותן לגמרי, ברכת מזונות ועל המחיה אפילו אם קובע עליהם סעודה. (ילקו"י ברכות תשפ"ד עמ' תר"ד)

ברכה אחרונה על הסופגניות

סופגניות שבלליתן רכה ונעשות על ידי טיגון בשמן, אפילו אם קבע סעודתו עליהם (שאוכל יותר מ216 גרם) אינו מברך המוציא וברכת המזון, אלא בורא מיני מזונות ועל המחיה.

להניח סופגניה על הפלאטה בשבת

סופגניה שיש בתוכה מעט ריבה מבושלת ונזילה, מותר לחממה בשבת על גבי פלאטה חשמלית, עד שיעור שהיד סולדת בה, אפילו אם הריבה מרוכזת במקום אחד, מכיוון שהרוב יבש (קיצור שו"ע חזו"ע חנוכה עמ' מ"ג)

אומנם כיום בחלק מהסופגניות שמכינים במאפיות מערבים בריבה מים מהברז שאינם מבושלים, וסופגניות כאלו אסור לחמם אותם על הפלאטה באופן שהמים שנמצאים בתוך הריבה מגיעים לידי חום שהיד סולדת בו. ויש להקל אם עומד ליד הסופגניה לשמור שתתחמם קצת ולא תגיע לחום שהיד סולדת בו (ילקו"י ברכות עמ' תקכ"ג - תקכ"ד).

הפרשת חלה לסופגניות

בצק העשוי מחמשת מיני דגן, שנילוש במים ועומד לאפיה, לדעת רוב הפוסקים אם שיעור הקמח 1,560 ק"ג (קילו חמש מאות ושישים) - חייב בהפרשת חלה עם ברכה.

אולם בצק שנילוש על דעת לבשלו כולו או לטגנו כדין הסופגניות, מעיקר הדין פטור מהפרשת חלה, כמבואר בשו"ע (י"ד שכת ס"ג). אולם כתב הש"ך (ס"ק ג') להחמיר כדעת אותם ראשונים הסוברים היכן שהבלילה עבה אפילו גלגלה על דעת לבשלה - חייבת בחלה ולכן, אשה שמטגנת סופגניות בתוך סיר עם שמן עמוק, גם כאשר יש שיעור חלה בעיסה - מעיקר הדין פטורה, ומכל מקום הרוצה להחמיר על עצמה ולהפריש תעשה זאת ללא ברכה.

המקור לאכילת הסופגניה

רבינו מיימון אבי הרמב"ם כתב: פשט המנהג לעשות סופגנין הנקראים בערבית אלספיני"ג והם הצפיחית בדבש ובתרגום האיסקריטין. והוא מנהג הקדמונים משום שהם קלויים בשמן זכר לברכתו. וכתב רבינו נסים במגילת סתרים כי כל מנהגי האומה באים המנהגות כמו זה. והראש בראש השנה, החלב בפורים ובמוצאי פסח, והפולים ביום הושענא רבה. ואותם המנהגים אין לנו לבזותם ומי שהנהיגם זרז ומשתדל הוא כי הם מעיקרים נעשים. ולא יבוזו במנהג האומה וכבר אמר הנביא ע"ה "ואל תטוש תורת אמך", דת אומתך אל תעזוב.

וכן מובא בהרבה ספרים שהמקור לאכילת סופגניות בחנוכה משום שהן מטוגנות בשמן וזכר לנס שנעשה בשמן. בספר חנוכה (לר' צבי כהן שליט"א עמ' כ') כתב: לא ידוע מהיכן נובעת אכילת סופגניות בחנוכה ויתכן שמקורה מאכילת עוגות ממולאות בגבינה (עי' ברמ"א ס' תער' סעי' ב'. ועי' בספר זיו המנהגים) או שנהגו בהם לזכר נס פך השמן שהרי הן מטוגנות בשמן.

הגאון רבי שלמה זלמן אויערבך (מובא בספר הליכות שלמה - חנוכה פ"ז, אורחות הלכה) נתן עוד טעם למנהג אכילת הסופגניות בחנוכה, לפי שבחנוכת בית חשמונאי טיהרו את כל המקדש. ואילו את אבני המזבח ששיקצום היוונים לא ידעו לטהרם וגנזום (עי' במסכת ע"ז דף נב' ע"ב) והצטערו על כך. ולכן נהגו במאכלים שמברכים עליהם ברכת מעין שלוש, שבה מזכירין 'ועל מזבחך', מה שאין כן בברכת המזון שאין מוזכר בה המזבח ביחוד.

ברכה ראשונה על הסופגניות

סופגניות שלשו אותן בלי סוכר, או שטעם הסוכר לא ניכר כלל, וטיגנום בשמן עמוק, יירא שמים לא יאכל אותם אלא בתוך הסעודה, אומנם כל זה בסופגניות של פעם, אבל כיום רוב הסופגניות המצויות הן נעשות לקינוח סעודה ומתוקות ונרגש מתיקותם, ובזה אדרבה יקפיד שלא לאוכלם באמצע הסעודה אלא יאכל אותם אחר ברכת המזון.

סופגניות הנאפות בתנור, בחנות על דעת לטגן אחר כך,

לדפואה שלומה

יעל בת אורה

לברכה והצלחה

אליה אבנר
בן דבקה
אבישי מויכאל
בן דבקה

לברכה והצלחה

אלמוזג לוי
בן שולמית הי"ד

שך וגלה קץ הישועה...

צדיקים במיתתם קדוים חיים

בתי כנסת בשכונת הבוכרים, בהם למד תורה ונשא דרשות. כמו כן נהג לשיר בחתונות כדי לשמח חתן וכלה. בנוסף למד בשיבת המקובלים 'בית אל' עם חכמים אחרים שעלו לירושלים מארם צובא באותן שנים.

בשנות מלחמת העולם הראשונה סבל הישוב היהודי בירושלים מעוני, חי במחסור והיה חשוף למחלות. התנאים הקשים השפיעו גם על חכם שאול קצין. הוא נחלש, חלה ולבסוף נפטר ביום כ"ו כסלו תרע"ז. בשל העוני סיתתו והקימו את המצבה על קברו רק מספר שנים לאחר מותו.

חכם שאול קצין העלה על הכתב דרשות, תשובות הלכתיות, חידושים בתלמוד, פיוטים, סגולות ודינים. רוב חיבוריו נמצאים עדיין בכתב יד בשם 'כלילת שאול'. אוסף דינים שערך יצא לאור בכרך 'פרי צדיק'. חיבורים אחרים שלו מובאים בתוך הספרים 'ניצוצי אור', 'דברי שלמה' ו'קציני ארץ' שחיברו בניו.

אי"ה ביום שלישי כ"ו בכסלו
יום הילולתו זיע"א

רבי שאול קצין זיע"א

חכם שאול קצין נולד לאמו ולאביו חכם אברהם בשנת תרכ"ד בארם צובא (חאלב) - כיום סוריה.

הוא למד תורה אצל רבני ארם צובא והשתלם במקרא, בתלמוד, בהלכה ובקבלה.

בשנת תרמ"ב השיאו אביו לאלטון בת חכם מרדכי עטיה. הם חיו בעניות, וילדיהם מתו כשהם צעירים.

סביב השנה תרנ"א, בהיותו כבן עשרים ושבע, עלה חכם שאול קצין עם אשתו לארץ ישראל. הוא הגיע לחברון, גר בה שנים אחדות, ולמד עם חכם אליהו מני.

בשנת תרנ"ה חכם שאול קצין עבר לגור בירושלים, מחוץ לחומות, בשכונת 'בית ישראל', הסמוכה לשכונת הבוכרים. בירושלים נולדו ילדיו. שלושה מהם שמשו גם הם ברבנות: חכם יעקב, חכם אברהם וחכם שלמה. חכם שאול קצין שימש כשליח ציבור בבית הכנסת 'רחובות הנהר', אותו ייסד חכם שאול דווין, וחילק את יומו בין

סגולות לחג חנוכה

חנוכה - השפעה של למעלה מדרך הטבע

באים לקראתנו ימים מאושרים ומאירים, ימים שאפשר הרבה לזכות על ידם!

כתב הגאון הצדיק הרב דב יפה זצ"ל כפי שבימים אלו דלקה המנורה בבית המקדש למעלה מדרך הטבע, שהרי מצד הטבע הייתה במנורה כמות שמן המספיקה רק להדלקה של יום אחד בלבד, אולם למעלה מדרך הטבע דלקה המנורה שמונה ימים, כך אותה ההארה - למעלה מדרך הטבע - שהאירה אז, מאירה לנו גם כיום. גם עלייה ברוחניות שבמשך השנה הייתה נראית כבלתי אפשרית, כמו להתגבר על מידה מסויימת או להתעלות בדבר מסויים, בימים אלו ניתן - למעלה מדרך הטבע - להצליח!

דבר נפלא מצאנו בנוסח שאנו אומרים בחנוכה: "וקבעו שמונת ימי חנוכה". "חנוכה" מלשון "חינוך" (קרי: לחנוך דבר חדש). בימי החנוכה יש סייעתא דשמיא מיוחדת להתחיל מחדש! אומנם תמיד ובכל זמן אפשר להתחיל מחדש, אולם בחנוכה יש ההארה המיוחדת לכך.

ההתמדה בתורה בחג חנוכה

מובא בספרים הקדושים

שראוי להרבות בהתמדה בתורה בימים אלו, מכיוון חנוכה - זמן מיוחד להתמדה בתורה שבימים אלו נמסרו סודות התורה למשה רבינו עליו השלום! ובאותו הזמן הייתה השפעה מיוחדת בתורה מהעולמות העליונים. בימים אלו, שרצו "להשכים תורתך", ראוי באמת להודות לה' ולהשתדל יותר בעסק התורה. (דברי מוסר - חנוכה, משכן שילה)

הדלקת הנרות של החייט

באחד מימי החנוכה נקלע הגאון רבי חיים עוזר זצוק"ל אל העיר קראקוב. בשעת הדלקת הנרות, נתקע מעילו במסמר שהיה תקוע בקיר, ונקרע. מיהר רבי חיים עוזר אל ביתו של החייט המקומי, והלה ביקש שימתין לו עד שידליק נרות, שכן אסור לעשות מלאכה עד לאחר ההדלקה. ישב רבי חיים עוזר והביט בחייט. פשט הלה את מעילו, התעטף בבגדי שבת, והחל לברך על הנרות בשמחה ובהתלהבות מרובה.

התפעל רבי חיים מאוד מהדלקתו של החייט הפשוט, ואמר: "אם זוהי מדרגתם של החייטים בעיר, אות היא כי מעלתם של יהודיה גבוהה היא. לא פלא הוא שיצאו מקראקוב גדולי תורה שהאירו את העולם כולו בתורתם!"

לדפואה שלומיה

דודית
בת עמליה

לכרבה זה הצלה

חיים לוי זב"ב
דון רבקה
הודיה לוי

לכרבה זה הצלה

מדדכי ויפה
מודנו זב"ב
ליאוד ושיד
מודנו

לדפואה שלומיה

יוליה בת לדיסה
דוד בן טטיאנה
סולטנה
בת פרהה

לכרבה זה הצלה

אלג'דיה
בת מרים
מרים (מידי)
בת רות

וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו להודות ולהלל לשמן הגדול

סדר הדלקת נרות חנוכה

לפני הדלקת הנרות מברכים 'להדליק נר' ו'שעשה נסים':

ברוך אתה אדני אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר חנכה:

ברוך אתה אדני אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

ובערב הראשון מוסיפים את ברכת 'שהחיינו':

ברוך אתה אדני אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

מדליק את הנרות, ותוך כדי אומר:

הנרות הללו אנו מדליקין על הנסים ועל הנפלאות ועל התשועות ועל המלחמות. שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה. על ידי כהניך הקדושים. וכל שמונת ימי חנכה. הנרות הללו קדש הם. ואין לנו רשות להשתמש בהם. אלא לראותם בלבד. כדי להודות לשמך על נסיה ועל נפלאותיה ועל ישועתה.

לאחר הדלקת החנוכה זוהי עת רצון מיוחדת וסגולת לקבלת התפילות

פרק י"ט

מזמור שיר חנפת הבית לדוד: ארוממה אדני כי דליתני ולא שמחת איבי לי: אדני אלהי שועתי אליך ותרפאני: אדני העלית מן שאול נפשי חייתני מירדי בור: זמרו לאדני חסידיו והודו לזכר קדשו: כי רגע באפו חיים ברצונו. בערב ילין בכי ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי כל אמוט לעולם: אדני ברצונה העמדתה להררי עז. הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך אדני אקרא ואל אדני אתחנן: מה בצע בדמי ברתתי אל שחת היודה עפר היגיד אמתך: שמע אדני וחנוני אדני היה עזר לי: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: למען יזמרה כבוד ולא ידם אדני אלהי לעולם אודה:

במשפחות רבות נוהגים לרקוד ולומר את הפיוטים הבאים:

מעוז צור ישועתי לך נאה לשבח. תכון בית תפילתי ושם תודה נזבח. לעת תכין מטבח מצר המנבח. אז אגמור בשיר מזמור חנפת המנבח:

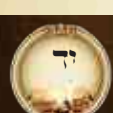
רעות שבעה נפשי ביגון כחי כלה. חיי מררו בקושי בשעבוד מלכות עגלה. ובידו הגדולה הוציא את הסגלה. חיל פרעה וכל זרעו ירדו כאבן במצולה:

דביר קדשו הביאני וגם שם לא שקטתי. ובא נוגש והגלני. כי זרים עבדתי. ויין רעל מסכתי כמעט שעברתי. קץ בבל. זרבבל. לקץ שבעים נושעתי:

פרות קומת ברוש בקש אגגי בן המדתא. ונהיתה לו לפח ולמוקש למוקש וגאותו נשבתה. ראש ימיני נשאת. ואויב שמו מחית. רב בניו וקניניו על העץ תלית:

יונים נקבצו עלי אזי בימי חשמנים. ופרצו חומות מגדלי וטמאו כל השמנים. ומנותר קנקנים נעשה נס לשושנים. בני בינה ימי שמונה קבעו שיר ורגנים:

חשוף זרוע קדשך וקרב קץ הישועה. נקם נקמת דם עבדיך מאמה הרשעה. כי ארכה לנו השעה. ואין קץ לימי הרעה. דחה אדמון בצל צלמון הקם לנו רועה שבעה:

וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו להודות ולהלל לשמן הגדול

סדר הדלקת נרות חנוכה

טוב לומר כמה פרקי תהלים הקשורים לענין חנוכה לאחר הדלקת נרות חנוכה

בס"ד הבאנו אותם על סידרם:

יאמר "ויהי נועם" ו"יושב בסתר" שבע פעמים

ויהי נועם אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה:

יֵשֵׁב בְּסֹתֶר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שְׁדֵי יְתֻלּוֹנוֹ: אָמַר לְאֲדָנִי מַחְסִי וּמַצּוּדָתִי אֱלֹהֵי אֲבֹטָח בּוֹ: כִּי הוּא יִצִּילָךְ מִפָּח יְקוֹשׁ מִדְּבַר הוֹוֹת: בְּאַבְרָתוֹ יִסָּךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תַּחְסֶה צָנָה וְסִחְרָה אָמֵת: לֹא תִירָא מִפֶּחַד לִילָה מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִהְיֶה מְקֻטָּב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצְדָּךְ אֶלֶף וּרְבֵבָה מִיְמִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵי וּשְׁלָמַת רָשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה אֲדָנִי מַחְסִי עֲלִיּוֹן שְׁמַת מְעוֹנָה: לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלָה: כִּי מִלֵּאכֵיו יִצְוֶה לָךְ לִשְׁמֹרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כָּפִים יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן תִּגּוֹף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמָס כָּפִיר וְתִנָּין: כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלִטָהוּ אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי יִדַּע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ: אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

פרק י"ט

לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדָוִד: בַּהֲשָׁמִים מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מְגִיד הֶרְקִיעַ: ג יוֹם לַיּוֹם יִבְיַע אָמַר וְלִילָה לְלִילָה יַחֲוֶה דַּעַת: ד אֵין אָמַר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם: ה בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבִקְצָה תִּבֵּל מְלִיָּה לְשִׁמְשׁ שֶׁם אֵהֵל בָּהֶם: ו וְהוּא כֹתֵן יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ יִשִּׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֶרֶץ: ז מִקְצָה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ וְתִקּוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מִחֻמָּתוֹ: ח תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: ט פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׁרִים מְשִׁמְחֵי לֵב מִצּוֹת יְהוָה בְּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: י יִרְאֵת יְהוָה טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד מִשְׁפָּטִי יְהוָה אָמֵת צִדְקוֹ יַחֲדוֹ: יא הַנְּחַמְדִּים מִזֶּהָב וּמִפָּז רַב וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנֶפֶת צוּפִים: יב גַּם עֲבָדָךְ נִזְהָר בָּהֶם בְּשִׁמְרָם עֵקֶב רַב: יג שְׁגִיאוֹת מִי יִבִּין מִנִּסְתָּרוֹת נִקְנִי: יד גַּם מִזֵּדִים חֲשׂךְ עֲבָדָךְ אֵל יִמְשְׁלוּ בִי אֲזִי אֵיתָם וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רַב: טו יְהִיו לְרִצּוֹן אָמְרִי כִּי וְהִגִּיּוֹן לִבִּי לִפְנֵיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

פרק ל"ג

א רָנְנוּ צִדִּיקִים בִּיהוָה לְיִשְׂרָאֵל נֶאֱוָה תִּהְלֶה: ב הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנִבָּל עֲשׂוֹר זָמְרוּ לוֹ: ג שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הִיטִיבוּ נֶגֶן בְּתִרְעוּעָה: ד כִּי יִשָּׁר דְּבַר יְהוָה וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאִמּוֹנָה: ה אֲהַב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מִלֵּאָה הָאָרֶץ: ו בְּדַבֵּר יְהוָה שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צָבָאָם: ז כִּנֹּס כִּנֹּס מִי הֵיטָן בְּאַצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: ח יִירָאוּ מִיהוָה כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגּוּרוּ כָּל יִשְׁבֵי תִבְלָה: ט כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעַמְד: י יְהוָה הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנִּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: יא עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: יב אֲשֶׁרִי הִגִּיו אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיו הָעַם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ: יג מִשְׁמִים הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם: יד מִמְּכוֹן שְׁבֹתוֹ הַשְׁגִּיחַ אֵל כָּל יִשְׁבֵי הָאָרֶץ: טו הִיצִיר יַחַד לִבָּם הַמְבִּין אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: טז אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בָּרַב חֵיל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בָּרַב כַּח: יז שָׁקֵר הַסּוֹס לְתִשׁוּעָה וּבָרַב חֵיל לֹא יִמְלֹט: יח הִנֵּה עֵין יְהוָה אֵל יִרְאִיו לְמִנְחָלִים לְחִסְדּוֹ: יט לְהַצִּיל מִמּוֹת נֶפֶשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרָעַב: כ נִפְשָׁנוּ חִפְתָּה לַיהוָה עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא: כא כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבָּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בְּטַחָנוּ: כב יְהִי חֶסֶדְךָ יְהוָה עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ:

וּקְבַעוּ שְׁמוֹנֶת יְמֵי חֲנוּכָּה אֱלֹהֵינוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשֵׁם הַגָּדוֹל

סדר הדלקת נרות חנוכה

פרק ס"ז

א לְמַנְצַח בְּנִגְיִנַת מְזֻמּוֹר שִׁיר: ב אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וּיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סֵלָה: ג לְדַעַת בְּאַרְצָא דְרַבְרָא בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתָא: ד יוֹדוּף עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּף עַמִּים כָּלִם: ה יִשְׁמַחוּ וּיְרַנְּנוּ לְאַמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׁוֹר וּלְאַמִּים בְּאַרְצָא תִנְחַם סֵלָה: ו יוֹדוּף עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּף עַמִּים כָּלִם: ז אַרְצָא נִתְּנָה יְבוּלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: ח יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירָאוּ אֶתוֹ כָּל אִפְסֵי אַרְצָא:

פרק ק'

א מְזֻמּוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לִיהוָה כָּל הָאַרְצָא: ב עֲבָדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה בָּאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּה: ג דַּעוּ כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֶאֱן מְרַעִיתוֹ: ד בָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרָתָיו בְּתִהְלָה הוֹדוּ לוֹ בְּרָכוּ שְׁמוֹ: ה כִּי טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ וְעַד דֹּר וָדֹר אֲמוֹנָתוֹ:

פרק קל"ג

א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדוֹד הֵנָּה מָה טוֹב וּמָה נָעִים שָׁבַת אֲחִים גַּם יָחֵד: ב כְּשֶׁמֶן הַטוֹב עַל הָרֹאשׁ יֵרֵד עַל הַזָּקֵן זָקֵן אֶהְרֹן שִׁירָד עַל פִּי מְדוּתָיו: ג כְּטַל חֶרְמוֹן שִׁירָד עַל הָרָרִי צִיּוֹן כִּי שֵׁם צוּה יְהוָה אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם:

פרק ק"נ

א הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזוֹב: ב הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלּוֹ: ג הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְלָא וּכְנֹר: ד הַלְלוּהוּ בְּתֵף וּמַחֲוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב: ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: ו כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

בסוף כל המזמורים אומרים:

אֲנָא בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינָא תִּתִּיר צְרוּרָה: קַבֵּל רִנַּת עַמָּךְ שְׁגִבְנוּ טְהַרְנוּ נוֹרָא: נָא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יַחֲוּדָא כְּבַבְתּוּ שְׁמַרְס: בְּרַכְס טְהַרְס רַחֲמֵי צְדָקָתָא תְּמִיד גְּמֻלָּם: חֲסִין קְדוּשָׁא בְּרוּב טוֹבָא נִהַל עֲדָתָא: יָחִיד גְּאָה לְעַמָּךְ פְּנִיָּה זֻכְרֵי קְדָשְׁתָּא: שְׁוַעֲתָנוּ קַבֵּל וְשְׁמַע צַעֲקָתָנוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת:

ראוי לזכור את דברי האר"י הקדוש כי בשעת ההדלקה מתגלים 13 מידות הרחמים כמו בעשרת ימי תשובה, ויש להתפלל שנזכה לכך שיושפעו עלינו.

אומרים רבותינו כי בחצי שעה הראשונה שאחרי ההדלקה שערי השמים פתוחים. הבה ננצל את הזמן הקרוב להדלקת הנרות, נרבה בתפילה מעומק הלב ונזכה לראות ישועות וניסים גדולים.